

DECIZIA NR. 3751/12.08.2016

privind soluționarea contestației formulate de
D-nul X

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași
sub nr. **A.J.I.-**

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR REG, cu privire la contestația formulată de **X.**, CNP cu domiciliul fiscal în

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei – impozit pe venit;
- S lei – accesorii aferente impozit pe venit;

Contestația este semnată de către **X.**

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în data de **24.03.2016**, fiind înregistrată sub nr. a.j.f. la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, conform ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei, față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv **26.02.2016**, conform mandat poștal cu confirmare de primire a adresei nr., anexate în original la dosarul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art.269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este legal investită să soluționeze contestația formulată de **D- nul**

X

I. **X.** contestă diferența suplimentară de plată în sumă parțială de S lei reprezentând impozit pe venit și a accesoriilor aferente în sumă de S lei stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași.

Impozitul pe venit contestat în sumă de S lei este aferent bazei impozabile în sumă de S lei reprezentând cheltuieli de cazare achitate personalului care au efectuat prestări de servicii externe.

În susținerea contestației petentul susține că în mod eronat organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibile cheltuielile cu cazarea în sumă de S lei, pe motiv că nu au fost justificate cu documente conform prevederilor art.12 din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, deoarece cazarea nu fost făcută în unități hoteliere, ci într-o locuință închiriată, care conform prevederilor art.9, alin.(3) din același act normativ poate beneficia de plata cazării în limita a 75% din plafonul de cazare.

Se mai susține că, în perioada verificată plafonul de cazare în Germania a fost de 150/euro/zi/persoană, în fapt fiind decontat doar 26/euro/zi/persoană(130.210 euro/4.960 zile cazare) reprezentând doar 18% din total plafon legal stabilit, iar în acest caz, prevederile art.9, alin.(3) din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, nu prevăd obligativitatea prezentării de documente justificative.

II. Organul de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală, a efectuat inspecția fiscală la contribuabilul **X** cu domiciliul fiscal în localitatea Horlești, județul Iași, CNP -....., număr înregistrare Oficiul Registrului Comerțului -

Inspecția fiscală a avut ca obiect impozitul pe venit aferent perioadei 17.01.2013 – 31.12.2014, taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.04.2013 – 31.07.2015 și alte obligații fiscale datorate bugetului consolidat al statului aferente perioadei 01.01.2013 - 31.07.2015.

În urma inspecției fiscale s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. 1854 din data de 17.02.2016, în baza căruia s-a emis pe numele **D-nului X** Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. S din 17.02.2016, prin care au stabilit impozit pe venit suplimentar de plată în sumă totală de **S lei**, calculat la o bază impozabilă în sumă de **S lei**, dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **S lei** aferente impozitului pe venit, calculate pentru perioada 01.11.2014 –16.02.2016, contestate parțial, respectiv suma de **S lei** reprezentând impozit pe venit și a acesoriilor aferente în sumă de **S lei**.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale datorate bugetului consolidat al statului organul de inspecție fiscală nu a stabilit diferențe suplimentare de plată.

În baza documentelor puse la dispoziție de contribuabil, respectiv, documentele justificative, registrul jurnal de încasări și plăți, registrul inventar precum și a declarațiilor speciale și a declarațiilor de venit anuale depuse de contribuabil, organul de inspecție fiscală a constatat următoarele:

Obiectul de activitate – Reparare mașini – Cod CAEN 3312 și Instalarea mașinilor și echipamentelor industriale – Cod CAEN 3320.

Locul de desfășurare a activității principale – localitatea Horlești, județul Iași și activitatea de montare, demontare linii panificație – Germania.

Impozitul pe venit

Perioada verificată: 17.01.2013 – 31.12.2014.

Conform declarațiilor depuse, organul de inspecție fiscală constată că contribuabilul verificat a realizat următorii indicatori :

Anul 2013

Venituri totale – S lei

Cheltuieli totale – S lei

Pierdere fiscală - S lei.

Anul 2014

Venituri totale – S lei

Cheltuieli totale –S lei

Venit net impozabil – S lei.

Componenta cheltuielilor înregistrate și declarate de contribuabil, se prezintă astfel:

Anul 2013

Anul 2014

Element de cheltuieli	Sume	Element de cheltuieli	Sume
Salarii și contribuții aferente	293.069	Salarii și contribuții aferente	685.017
Cheltuieli deplasare	372.657	Cheltuieli deplasare	910.709
Combustibil	25.796	Combustibil	27.693
Servicii contabile	10.440	Servicii contabile	10.440
Comisioane bancă	3.289	Comisioane bancă	5.240
Cheltuieli auto	20.162	Cheltuieli auto	17.845
Cheltuieli diverse	17.661	Cheltuieli diverse	10.166
Total	743.074	Total	1.667.100

Din totalul cheltuielilor înregistrate și declarate de contribuabilul verificat în sumă de S lei (S lei în anul 2013 + S lei în anul 2014), organul de inspecție fiscală constată că cheltuielile în sumă de S lei nu îndeplinesc condițiile legale de deductibilitate la calculul venitului net impozabil, respectiv :

- cheltuielile în sumă de S lei (S lei pentru anul 2013 + S lei pentru anul 2014) reprezentând cheltuieli cu achiziția de combustibil auto utilizat pentru transport intern și extern și pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative care să conțină informații cu privire la categoria vehicolului utilizat, scopul și locul deplasării, numărul de kilometri parcurși, norma proprie de consum de carburant/kilometrul parcurs, informații care să ateste că vehiculele au fost utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității, fiind astfel încălcate prevederile pct.39.1(2) din Hotărârea Guvernului nr.44/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, motiv pentru care *nu se acordă drept de deducere a cheltuielilor cu combustibilul în sumă de S lei* ;

- cheltuieli în sumă de S lei (S lei pentru anul 2013 + S lei pentru anul 2014) reprezentând cheltuieli cu cazarea personalului detașat în străinătate, pentru care contribuabilul verificat nu a prezentat documente justificative privind decontarea cheltuielilor cu cazarea personalului detașat în Germania, fiind încălcate prevederile art.12, alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, precum și a prevederilor art.48, alin.(4), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care organul fiscal consideră cheltuielile în sumă de S lei nedeductibile fiscal la calculul venitului impozabil.

Urmare celor constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr....., organul de inspecție fiscală stabilește baza impozabilă suplimentară în sumă de S lei(S lei + S lei), influențată de pierderea fiscală declarată pentru anul 2013 în sumă de S lei și venitul net declarat în anul 2014 în sumă de S lei, **rezultă venit net recalculat în sumă de S lei** (S lei -S lei + S lei), aferent căruia stabilește prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. **impozit pe venit suplimentar de plată în sumă totală de S lei**, pentru care se calculează pentru perioada 01.11.2014 –16.02.2016 **dobânzi și penalități de întârziere în sumă de S lei**, din care **D- nul X – P.F.A** contestată parțial suma de **S lei reprezentând impozit pe venit și acesorile aferente în sumă de S lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a motivelor invocate de contestatar, precum și a prevederilor legale în vigoare, se rețin următoarele:

Contribuabilul **X – P.F.A.** are ca obiect de activitate – Reparare mașini – Cod CAEN 3312 și Instalarea mașinilor și echipamentelor industriale – Cod CAEN 3320.

Locul de desfășurare a activității principale – localitatea Horlești, județul Iași și activitatea de montare, demontare linii panificație – Germania.

În urma inspecției fiscale privind impozitul pe venit pentru perioada 17.01.2013 -31.12.2014 organul de inspecție fiscală constată că contribuabilul verificat a înregistrat și declarat următorii indicatori:

Anul 2013

Venituri totale – S lei

Cheltuieli totale – S lei

Pierdere fiscală - S lei.

Anul 2014

Venituri totale – S lei

Cheltuieli totale –S lei

Venit net impozabil – S lei.

Din totalul cheltuielilor în sumă de S lei (S lei în anul 2013 + S lei în anul 2014), **organul de inspecție fiscală constată că cheltuielile în sumă de S lei nu îndeplinesc condițiile legale de deductibilitate la calculul venitului net impozabil**, din care, **cheltuielile în sumă de S lei**(S lei pentru anul 2013

+ S lei pentru anul 2014) reprezentând cheltuieli cu achiziția de combustibil auto utilizat pentru transport intern și extern și pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative care să ateste că vehiculele au fost utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și cheltuieli în sumă de S lei (S lei pentru anul 2013 + S lei pentru anul 2014) reprezentând cheltuieli de cazare decontate personalului care au efectuat prestări de servicii externe, pentru care contribuabilul verificat nu a prezentat documente justificative care au stat la baza înregistrării și declarării cheltuielilor cu cazarea personalului angajat trimis în Germania.

Aferent venitului net recalculat în sumă de S lei (S lei –S lei + S lei) organul de inspecție fiscală stabilește diferență suplimentară de plată în sumă de S lei reprezentând impozit pe venit și calculează accesorii în sumă de S lei, pentru perioada 01.11.2014 –16.02.2016, din care **D- nul X** contestă parțial suma de S lei reprezentând impozit pe venit aferent bazei impozabile suplimentare în sumă de S lei și acesoriile aferente în sumă de S lei.

1. Referitor la neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu cazarea personalului care au efectuat prestări de servicii externe în Germania în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra deductibilității acestor cheltuieli, în condițiile în care X. nu deține documente justificative privind cheltuielile cu cazarea personalului angajat și trimis în Germania.

În fapt, organul de inspecție fiscală a constatat că petentul a înregistrat și declarat ca deductibile la calculul venitului net impozabil cheltuielile cu cazarea personalului detașat în Germania în sumă de S lei fără avea la bază documente justificative privind decontarea acestor cheltuieli, motiv pentru care nu acordă drept de deducere la calculul venitului net impozabil.

Potentul susține că în mod eronat organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibile cheltuielile cu cazarea în sumă de S lei, pe motiv că nu au fost justificate cu documente conform prevederilor art.12 din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, deoarece cazarea nu fost făcută în unități hoteliere ci într-o locuință închiriată, care conform prevederilor art.9, alin.(3) din același

act normativ poate beneficia de plata cazării în limita a 75% din plafonul de cazare.

Mai susține că în perioada verificată plafonul de cazare în Germania a fost de 150/euro/zi/persoană, în fapt fiind decontat doar 26/euro/zi/persoană (130.210 euro/4.960 zile cazare) reprezentând doar 18% din total plafon legal stabilit, iar în acest caz, prevederile art.9, alin.(3) din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, nu prevăd obligativitatea prezentării de documente justificative.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 37 din Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 48

“Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

[...]”.

„Norme metodologice:

[...]

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite”.

Sunt aplicabile și prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru a putea fi deduse la calculul impozitului pe venit, cheltuielile trebuie să îndeplinească o serie de condiții, respectiv să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, să fie justificate cu documente, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Justificarea deductibilității cheltuielilor este condiționată de prezentarea unor dovezi reale și obiective, pentru a putea face corelația dintre datele stabilite inițial și finalitatea lor, pentru demonstrarea intenției declarate a persoanei impozabile cu privire la scopul înregistrării unor cheltuieli.

Din analiza documentelor existente la dosar, se reține că în perioada aprilie 2013 – decembrie 2014, X. a contractat lucrări de prestări servicii cu o firmă din Germania.

Pentru realizarea prestărilor de servicii, contribuabilul verificat a trimis în Germania personal încadrat cu contract de muncă, cărora, în funcție de perioada deplasării li s-au acordat drepturi bănești în sumă de S lei, din care cu titlu de diurnă deplasare externă în sumă de S lei și pentru cazarea externă suma de S lei, sume achitate cu Dispoziții de plată prin casierie, după cum rezultă din Registrul jurnal de încasări și plăți întocmit pentru anul 2013 și anul 2014.

De asemenea se constată faptul că pentru justificarea cheltuielilor cu cazarea salariaților trimiși în Germania, respectiv suma de S lei, petentul nu deține nici un document justificativ (contract, convenție, factură,

chitanțe, etc) emis pe numele său sau pe numele salariaților, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii de cazare, sau a modului de cheltuire a sumelor acordate cu titlu de avans pentru achitarea cazării externe.

Potentul susține că în conformitate cu prevederilor art.9, alin.(3) din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, poate beneficia de plata cazării în limita a 75% din plafonul de cazare, caz pentru care nu există obligativitatea prezentării de documente justificative.

Cu privire la modul de acordare și de justificare a sumelor cheltuite în valută, prevederile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, precizează :

„Art. 5

(1) Personalului trimis în străinătate în condițiile prezentei hotărâri i se acordă:

a) o indemnizație zilnică în valută, denumită în continuare diurnă, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană, a celor mărunte uzuale, precum și a costului transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea;

b) o sumă zilnică în valută, denumită în continuare plafon de cazare, în limita căreia personalul trebuie să-și acopere cheltuielile de cazare.

Art. 9

(1) Plafonul de cazare se acordă în raport cu categoria de diurnă în care se încadrează personalul, la nivelul prevăzut pentru fiecare țară în care are loc deplasarea, potrivit anexei.

(3) În situația în care cazarea nu poate fi asigurată la unități hoteliere sau altele asemenea, personalul poate să închirieze și locuințe, însă cu plata unei sume în limita a 75% din plafonul de cazare ; [...].

(5) Prin cheltuieli de cazare se înțelege, pe lângă tarifele sau chiria plătite, și eventualele taxe obligatorii pe plan local, precum și costul micului dejun, atunci când acesta este inclus în tarif.

Art. 12

(1) Sumele în valută cuvenite personalului, în condițiile stabilite prin prezenta hotărâre, se acordă sub formă de avans.

(2) Justificarea sumelor cheltuite în valută, cu excepția celor reprezentând drepturile de diurnă, se face pe bază de documente și se

aprobă de către conducătorii unităților trimitătoare; în cazul cheltuielilor medicale este necesar și avizul policlinicii de specialitate.

(3) În situația în care în unele țări, potrivit practicii existente pe plan local, nu se eliberează documente sau acestea sunt reținute de către autorități, sumele cheltuite se justifică pe bază de declarație dată pe propria răspundere.

În țările în care România are reprezentanțe, declarația se confirmă de către aceste reprezentanțe, dacă pentru obținerea acestei confirmări nu sunt necesare cheltuieli de deplasare”.

Conform acestor prevederi legale, cu referire la speța în cauză, se reține că pentru deplasarea în străinătate, personalul trimis beneficiază de o sumă zilnică în valută din care se acoperă cheltuielile cu cazarea.

În cazul în care nu se asigură cazarea la hotel sau altele asemenea, se poate închiria o locuință a cărei chirie nu poate depăși limita de 75% din plafonul de cazare admis.

Cu privire la justificarea sumelor primite în valută, se precizează foarte clar că aceste sume se acordă sub formă de avans și se justifică pe bază de documente.

În speța în cauză se reține că contribuabilul X. a achitat cu Dispoziție de plată prin casierie suma de S lei, reprezentând avans cazare în străinătate, personalului angajat și trimis în Germania.

Conform prevederilor legale mai sus invocate, avansul trebuia justificat cu documente contabile legale (contracte, convenții, facturi, chitanțe, declarație pe propria răspundere, etc.) indiferent de modul de utilizare a acestor sume, respectiv, cazare hotel, cazare în locații închiriate, etc, documente care în conformitate cu prevederile art.48, alin.(4), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (invocate prin prezenta) justificau legal cheltuielile cu cazarea în sumă de 576.680 lei, înregistrate și declarate de contribuabilul verificat ca cheltuieli deductibile la calculul venitului net impozabil.

Din elementele existente la dosarul cauzei nu se poate stabili realitatea operațiunii, deoarece nu există documente legale care să ateste că suma de S lei a fost efectiv achitată de salariații contribuabilului în scopul pentru care au fost avansați, respectiv plata cheltuielilor cu cazarea în Germania.

Față de cele mai sus prezentate, nu pot fi reținute susținerile petentei că nu există obligativitatea prezentării de documente justificative în cazul în care se închiriaza locuințe, cu plata în limita a 75% din plafonul de cazare, din următoarele motive :

- nu se prezintă dovezi că s-a apelat la închirierea de locuințe;

- contestatarul nu a pus la dispoziția organului de inspecție fiscală și nici anexat la contestație, dovezi din care să rezulte că în Germania nu se eliberează documente care să ateste plata chiriei ;

- doar în condițiile în care practica evidentă pe plan local împiedică eliberarea unor documente justificative, se pot justifica cheltuieli ocazionate cu cazarea externă pe bază de declarație pe propria răspundere;

- societatea nu a prezentat nici o dovadă că practica din Germania împiedică emiterea de către proprietar a unor documente care să ateste cuantumul și plata efectivă a chiriei;

- de asemenea petenta nu a prezentat, atât pe timpul inspecției, cât și la contestație, nici o declarație pe propria răspundere dată de salariați din care să rezulte dacă s-a plătit chiria și care este cuantumul acesteia;

- prevederile art.12 din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, precizează foarte clar, că

„(1) Sumele în valută convenite personalului, în condițiile stabilite prin prezenta hotărâre, se acordă sub formă de avans.

(2) Justificarea sumelor cheltuite în valută, cu excepția celor reprezentând drepturile de diurnă, se face pe bază de documente și se aprobă de către conducătorii unităților trimitătoare; în cazul cheltuielilor medicale este necesar și avizul policlinicii de specialitate.

(3) În situația în care în unele țări, potrivit practicii existente pe plan local, nu se eliberează documente sau acestea sunt reținute de către autorități, sumele cheltuite se justifică pe bază de declarație dată pe propria răspundere.

În țările în care România are reprezentanțe, declarația se confirmă de către aceste reprezentanțe, dacă pentru obținerea acestei confirmări nu sunt necesare cheltuieli de deplasare”, nespecificând-se sub nici o formă că sunt exceptate condițiile stabilite de prevederile art.9, alin.(3) din actul normativ citat, cum în mod eronat a reținut petentul, singura excepție fiind cheltuielile cu diurna.

În aceste condiții, se reține aspectul că, contestatarul pentru susținerea propriei cauze nu a prezentat documente de natură să combată constatările organului de inspecție fiscală,

Dispozițiile de plată prin casierie, în baza cărora s-au acordat sumele reprezentând avans cazare externă, nu reprezintă document justificativ privind înregistrarea și declararea ca deductibile la calculul venitului net impozabil a cheltuielilor cu cazarea în sumă de S lei, nefiind document care să dovedească că avansul acordat a fost utilizat în scopul destinat,

respectiv pentru plata cheltuielilor cu cazarea personalului trimis în Germania.

Justificarea cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă cu documente legal întocmite care să ateste realitatea operațiunilor la care se referă, este esențială în orice activitate economică, fiind prevăzută de o multitudine de acte normative cu implicații fiscale, și-anume:

- prevederile art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (invocate în prezenta decizie);

- prevederile pct. 37 din Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare ;

- prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare(invocate în prezenta decizie);

- prevederile Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr.1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează :

„1. Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați, potrivit prevederilor art. 49 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, denumită în continuare lege, să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă.

Organizarea evidenței contabile în partidă simplă

Norme generale privind documentele justificative și financiar-contabile

11. Evidența contabilă în partidă simplă se va conduce în conformitate cu prezentele norme metodologice.[...]

13. Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă, dobândind astfel calitatea de document justificativ.[...]

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.”

Ca urmare a celor prezentate, rezultă că în mod legal organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere la calculul venitului net impozabil, a cheltuielilor în sumă de S lei, reprezentând cheltuieli de cazare decontate personalului care au efectuat prestări servicii externe fără a avea la bază documente justificative întocmite în acest sens.

Astfel, conform prevederilor, art.276, alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că :

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform cărora:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;

[...]”, contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru impozitul pe venit în sumă de S lei aferent bazei impozabile în sumă de S lei.

2. Referitor la accesoriile în sumă de S lei, aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar de plată contestat, în sumă de S lei, se reține faptul că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere faptul că prin prezenta s-a respins ca neîntemeiată contestația contribuabilului pentru debitul în sumă **S lei**, potrivit principiului de drept **„accesoriul urmează principalul”**, *se va respinge ca neîntemeiată contestația X și pentru accesoriile în valoare contestată de S lei, calculate pentru perioada 01.11.2014 - 16.02.2016.*

Pentru considerentele învedereate și în temeiul art. 273 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **X**.
....., împotriva Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. emisă în baza Raportului de inspecție

fiscală nr. de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, pentru suma de **S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe venit;
- S lei – accesorii aferente impozit pe venit

Art.2. Serviciul Administrativ și Achiziții va comunica prezenta decizie contestatarului și Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.273, alin.(2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Iași.